

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.10.2012
COM(2012) 628 final

2012/0297 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2011/92/EU om bedömning av inverkan på miljön av vissa
offentliga och privata projekt**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2012) 354 final}

{SWD(2012) 355 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Allmän bakgrund – Motiv och syfte

Direktiv 2011/92/EU¹ innehåller ett rättsligt krav på att genomföra en miljökonsekvensbedömning (MKB) av offentliga eller privata projekt som antas ha betydande miljöpåverkan, innan tillstånd ges. De flesta är överens om att direktivets huvudsakliga syfte har uppfyllts. Genom att införa minimikrav för vilka typer av projekt som ska bedömas, exploatörens huvudsakliga skyldigheter, bedömningens innehåll och ansvariga myndigheters och allmänhetens deltagande har principerna för miljöbedömningar harmoniserats i hela EU. Som ett led i tillståndsförfarandet görs det vid konsekvensbedömningen även en bedömning av specifika projekts miljökostnader och miljövinster i syfte att garantera deras hållbarhet. Direktivet har därför blivit ett viktigt verktyg för att integrera miljöhänsyn och har även genererat både miljövinster och socioekonomiska vinster.

MKB-direktivet har tillämpats i 25 år utan några större ändringar, samtidigt som det har skett stora förändringar av de politiska, rättsliga och tekniska förhållandena. Erfarenheterna från genomförandet har visat att det föreligger ett antal brister, som kommissionen har tagit upp i sina rapporter om tillämpningen av MKB-direktivet och dess verkan, den senaste från juli 2009². Kommissionen betonade i sin halvtidsöversyn av det sjätte miljöhandlingsprogrammet³ att miljökonsekvensbedömningarna måste förbättras på nationell nivå och tillkännagav en översyn av MKB-direktivet. Man har också konstaterat att direktivet skulle kunna förenklas⁴ inom ramen för programmet för bättre lagstiftning. Det övergripande syftet med förslaget är att ändra bestämmelserna i det kodifierade MKB-direktivet för att rätta till bristerna, ta hänsyn till pågående miljömässiga och socioekonomiska förändringar och utmaningar, och anpassa dem till principerna om smart lagstiftning.

Samstämmighet med unionens övriga politik och mål

Det reviderade MKB-direktivet kan få avgörande betydelse när det gäller att öka resurseffektiviteten (t.ex. genom att införa nya krav för att bedöma frågor som t.ex. biologisk mångfald och klimatförändringen som rör utnyttjandet av naturresurser) och förslaget är därför en del av initiativen för att genomföra färdplanen för ett resurseffektivt Europa⁵. Översynen av MKB-direktivet är dessutom förenligt med Europa 2020-strategin⁶, särskilt prioriteringen om hållbar tillväxt. Det reviderade direktivet kan också utgöra ett väsentligt bidrag till unionens skyldighet att alltid ta hänsyn till kulturella aspekter vid utformningen av politik och åtgärder.

¹ Direktiv 2011/92/EU (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1) är en kodifiering av direktiv 85/337/EEG och dess tre påföljande ändringar (direktiven 97/11/EG, 2003/35/EG och 2009/31/EG).

² KOM(2009) 378. Alla rapporter finns på <http://ec.europa.eu/environment/eia/eia-support.htm>.

³ KOM(2007) 225.

⁴ KOM(2009) 15.

⁵ KOM(2011) 571.

⁶ KOM(2010) 2020.

2. RESULTATEN AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråd med berörda parter

Samrådet ägde rum under 2010, i enlighet med kommissionens normer. Från juni till september 2010 hölls ett brett offentligt samråd om översynen av MKB-direktivet, bland annat med hjälp av en webbenkät på alla EU:s officiella språk. Det kom in 1 365 svar (684 från medborgare, 479 från organisationer, företag och icke-statliga organisationer, 202 från offentlig förvaltning och myndigheter). Dessutom skickade Institute of Environmental Management & Assessment (IEMA)⁷ 1 815 svar på en undersökning som innehöll ett antal av kommissionens frågor. Samrådsfasen avslutades med en konferens (18–19 november 2010 i Leuven, Belgien) som kompletterade det breda offentliga samrådet med synpunkter från specialiserade intressenter. 200 representanter från EU och internationella institutioner, myndigheter – på nationell, regional och lokal nivå – näringsliv, miljöorganisationer och den akademiska världen närvarade vid konferensen. Kommissionen hade stor nytta av resultaten av det offentliga samrådet⁸ och slutsatserna från konferensen⁹ när den utarbetade sitt förslag.

Resultatet av konsekvensbedömningen

Vid den konsekvensbedömning som bifogas detta förslag konstaterades brister i gällande MKB-lagstiftning som gör att lagstiftningen inte genomförs på ett tillfredsställande sätt (det saknas bestämmelser för att säkerställa kvaliteten på information och kvalitetsnormer i MKB-förfarandet och det finns luckor i genomförandet) och leder till socioekonomiska kostnader vid genomförandet av direktivet. Om problemen inte åtgärdas blir direktivet mindre verkningsfullt och effektivt och det kan inte längre garanteras att miljöhänsyn integreras i beslutsfattandet. Dessutom kommer de socioekonomiska kostnaderna troligtvis att negativt påverka harmoniseringen av den inre marknaden. Bristerna i direktivet kan delas in i tre specifika problemområden: 1. Behovsbedömningen, 2. miljökonsekvensbedömningens kvalitet och analys och 3. risken för inkonsekvens i själva MKB-förfarandet och i förhållande till annan lagstiftning.

Vid konsekvensbedömningen undersöktes ett antal politiska alternativ i syfte att hitta kostnadseffektiva åtgärder för att ta itu med problemen. Kommissionen har baserat på resultatet lagt fram ett antal ändringsförslag, bland annat följande:

Kommissionen vill förtydliga hur **behovsbedömningen** går till genom att ändra kriterierna i bilaga III och specificera vad ett beslut som fattas vid en sådan behovsbedömning ska innehålla och hur det ska motiveras. På så sätt skulle man kunna se till att det endast görs miljökonsekvensbedömningar av projekt som antas ha en betydande miljöpåverkan, och därmed undvika onödig administration vid småskaliga projekt.

⁷ Den största professionella medlemsorganisationen på miljöområdet med över 15 000 medlemmar verksamma inom alla branscher.

⁸ <http://ec.europa.eu/environment/consultations/eia.htm>.

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/eia/conference.htm>.

När det gäller **miljökonsekvensbedömningens kvalitet och analys** har kommissionen lagt fram ändringsförslag som syftar till att förbättra kvaliteten i förfarandet (t.ex. genom att göra det obligatoriskt att fastställa miljökonsekvensbedömningens omfattning och att kvalitetskontrollera informationen), specificera vad MKB-rapporten ska innehålla (genom att göra det obligatoriskt att undersöka skäliga alternativ, motivera besluten, och göra det obligatoriskt att utföra efterhandskontroller av betydande negativ miljöpåverkan) och anpassa miljökonsekvensbedömningen till de utmaningar som finns (dvs. biologisk mångfald, klimatförändring, katastrofrisker och tillgången på naturresurser).

När det gäller risken för **inkonsekvenser** vill kommissionen specificera tidsramarna för de huvudsakliga stadier som anges i direktivet (offentligt samråd, beslut som fattas vid behovsbedömningen, slutligt MKB-beslut) och införa en mekanism som utgör ett slags gemensam kontaktpunkt för miljökonsekvensbedömningar, för att se till att de samordnas eller hanteras tillsammans med miljökonsekvensbedömningar som görs för att uppfylla annan relevant EU-lagstiftning, t.ex. direktiven 2010/75/EU, 92/43/EEG och 2001/42/EG.

Nio av de tolv ändringsförslag som analyserats väntas ge betydande miljömässiga och socioekonomiska vinster utan att öka de administrativa kostnaderna. Måttliga besparingar bör även kunna göras. Två ändringsförslag (bedömning av alternativ och kontroll) väntas medföra stora miljömässiga och socioekonomiska vinster till en måttlig kostnad för exploatörerna och till en begränsad eller försumbar kostnad för myndigheterna. Ett ändringsförslag (anpassning av miljökonsekvensbedömningen till nya utmaningar) väntas medföra stora vinster till en måttlig till hög kostnad för exploatörer och myndigheter. De betydande miljömässiga och socioekonomiska vinster och de måttliga besparingar som ändringsförslagen beräknas medföra väntas på lång sikt överstiga de administrativa kostnaderna.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av de föreslagna åtgärderna

Förslaget kommer att innebära en skärpning av bestämmelserna om miljökonsekvensbedömningens kvalitet för att förbättra miljöskyddet. Förmågan att fatta välgrundade beslut om ett projekts miljöpåverkan beror till stor del på kvaliteten på informationen i MKB-dokumentationen och kvaliteten i MKB-förfarandet. Förslaget kommer dessutom att öka den politiska samstämmigheten och synergier med andra EU-rättsakter samt förenkla förfarandena, i syfte att minska mängden onödig administration.

Nedan ges närmare information om MKB-direktivets ändrade artiklar och bilagor.

Ändringarna av artikel 1.2, 1.3 och 1.4 syftar till att förenkla villkoren i direktivet, baserat på erfarenheterna från genomförandet och domstolens praxis. Definitionen av *projekt* ändras för att förtydliga att även rivningsarbeten omfattas, i enlighet med domstolens dom i mål C-50/09. Relevanta definitioner infogas också. Möjligheten att inte tillämpa direktivet begränsas till projekt som enbart avser det nationella försvaret och utökas till att även omfatta civil beredskap, eftersom detta redan omfattas i direktiv 2001/42/EG.

Artikel 2.3 ändras för att inrätta ett slags gemensam kontaktpunkt för miljökonsekvensbedömningar som gör det möjligt att samordna eller integrera bedömningsförfarandena enligt MKB-direktivet och annan EU-lagstiftning.

Ändringarna av artikel 3 syftar till att göra den konsekvent med artikel 2.1, dvs. genom att referera till ”betydande” påverkan, och anpassa miljökonsekvensbedömningen till miljöproblemen (biologisk mångfald, klimatförändringen, katastrofrisker, utnyttjandet av naturresurser).

De ändringar som införs i artikel 4 är avsedda att rationalisera behovsbedömningen och harmonisera medlemsstaternas rutiner för att se till att det endast krävs miljökonsekvensbedömningar när det är uppenbart att det finns betydande miljöpåverkan. När det gäller de projekt som anges i bilaga II införs en ny punkt som rör exploatörens skyldighet att lämna viss information till den ansvariga myndigheten (i bilaga II.A). Denna artikel gör det också möjligt att specificera de urvalskriterier som anges i bilaga III genom delegerade akter. Beslutets innehåll specificeras eftersom det visat sig vara positivt att anpassa projekt under vissa förutsättningar (där hänsyn tas till de mest relevanta effekterna och uppgifterna som framkommit i enlighet med annan unionslagstiftning på miljöområdet) för att eventuellt slippa göra en fullständig bedömning, eftersom de mest relevanta miljöeffekterna åtgärdas på ett tillfredsställande sätt genom att anpassa projektet. En bedömning av sannolikheten för att ett projekt kommer att få betydande påverkan och behovet av en miljökonsekvensbedömning utgår från projektets art, komplexitet, lokalisering och omfattning och baseras på objektiva faktorer, t.ex. projektets omfattning, utnyttjandet av värdefulla resurser, platsens miljö känslighet, och den potentiella påverkans betydelse och irreversibilitet. Dessutom beaktas de slutsatser som kan dras av rättspraxis, där domstolen har betonat behovet av ”tillräckligt motiverade” (C-75/08) beslut, som innehåller eller åtföljs av alla uppgifter som krävs för att det ska kunna kontrolleras att beslutet är grundat på en ”adekvat förhandskontroll” (C-87/02). Slutligen fastställs en tidsram för behovsbedömningen.

I artikel 5 görs stora ändringar i syfte att förbättra informationens kvalitet och rationalisera MKB-förfarandet. Det centrala kravet för exploatören att lämna miljöinformation finns kvar men rationaliseras till både form och innehåll och specificeras i bilaga IV. Det blir obligatoriskt att fastställa miljökonsekvensbeskrivningens omfattning och innehållet i den ansvariga myndighetens yttrande specificeras. Det införs även mekanismer för att garantera att miljörapporterna är fullständiga och håller tillräcklig kvalitet.

Artikel 6.6, som rör tidsramarna för offentliga samråd, ändras för att förstärka miljömyndigheternas roll och fastställa konkreta tidsramar för samrådsfasen beträffande miljörapporten.

Artikel 7.5 ändras för att se till att medlemsstaterna själva kan fastställa tidsramarna för samråden när de utformar bestämmelserna för genomförandet av projekt som antas ha betydande gränsöverskridande miljöpåverkan.

Artikel 8 genomgår omfattande ändringar och innehåller flera nya bestämmelser. För det första fastställs en tidsram för att slutföra miljökonsekvensbedömningen. För det andra blir den ansvariga myndigheten skyldig att i själva tillståndsbeslutet ange skälen till beslutet i enlighet med rättspraxis (t.ex. mål C-50/09). För det tredje införs

efterhandskontroller, dock endast för projekt som antas ha betydande negativ miljöpåverkan, i enlighet med de samråd som hållits och de uppgifter som inhämtats (inklusive miljörapporten), i syfte att bedöma genomförandet och effektiviteten i avhjälpnings- och kompensationsåtgärderna. Vissa medlemsstater kräver redan sådana kontroller, som inte bör överlappa kontroller som följer av annan unionslagstiftning (t.ex. om industriutsläpp eller vattenkvalitet), och det är därför lämpligt att upprätta gemensamma minimikrav. Denna nya skyldighet är kostnadseffektiv, eftersom den kan bidra till att förhindra negativ påverkan på miljön och folkhälsan och till att undvika kostnader för att avhjälpa skador, och är dessutom lämplig för att ta hand om påverkan till följd av nya utmaningar, t.ex. klimatförändringen och katastrofrisker. För det fjärde är den ansvariga myndigheten skyldig att kontrollera att informationen i miljörapporten är uppdaterad innan den beslutar att bevilja eller avslå en tillståndsansökan.

Den huvudsakliga ändringen i artikel 9 innebär att en beskrivning av kontrollåtgärderna ska ingå i den information som offentliggörs när tillstånd beviljas.

Artikel 12 ändras för att specificera den information som krävs för att kontrollera genomförandet av direktivet.

Två nya artiklar (12a och 12b) införs om att anpassa bilagorna II.A, III och IV till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen genom delegerade akter.

I bilaga II.A, som är en ny bilaga, anges vilken information som exploatören ska lämna för projekt som anges i bilaga II och som genomgår en behovsbedömning för att avgöra om det krävs en miljökonsekvensbedömning. Ändringen är avsedd att harmonisera behovsbedömningen.

Bilaga III, som innehåller de kriterier som används vid behovsbedömningen av projekten i bilaga II, ändras för att förtydliga de befintliga kriterierna (t.ex. kumulativa effekter eller kopplingar till annan EU-lagstiftning) och för att införa nya (framförallt sådana som rör nya miljöproblem).

I bilaga IV anges vilka punkter som ska beaktas i den miljörapport som ska lämnas enligt artikel 5. De största ändringarna är att det införs ytterligare krav på information när det gäller bedömningen av skäligena alternativ, beskrivningen av kontrollåtgärder och beskrivningen av aspekter som rör nya miljöproblem (t.ex. klimatförändringen, biologisk mångfald, katastrofrisker och utnyttjandet av naturresurser).

Det ändrade direktivet innehåller övergångsbestämmelser som bygger på rättspraxis (t.ex. mål C-81/96). Direktivet bör gälla projekt där tillståndsansökan har lämnats innan tidsfristen för införlivande har löpt ut och där miljökonsekvensbedömningen inte har slutförts före detta datum.

Förklarande dokument

Kommissionen anser att det behövs förklarande dokument för att förbättra kvaliteten på informationen om införlivandet av direktivet av följande skäl.

Det är viktigt att direktivet införlivas fullt ut och på ett korrekt sätt för att garantera att dess mål uppnås (dvs. att skydda människors hälsa och miljön samt se till att det

råder lika villkor). Miljökonsekvensbedömningen är en del av förfarandet för att bedöma och bevilja tillstånd för en lång rad privata och offentliga projekt i medlemsstaterna, antingen som en separat eller integrerad del av bedömningsförfarandet. Dessutom är genomförandet av direktivet ofta väldigt decentraliserat, eftersom regionala och lokala myndigheter ansvarar för dess tillämpning och, i vissa medlemsstater, även för dess införlivande. Slutligen väntas kodifieringen av MKB-direktivet resultera i förändringar av de nationella åtgärderna för att gradvis införliva det ursprungliga direktivet och dess tre efterföljande ändringar. Medlemsstaterna kan behöva vidta åtgärder på flera olika politiska områden och göra ändringar i en lång rad olika rättsakter på nationell, regional och lokal nivå för att genomföra bestämmelserna i det ändrade direktivet, som utgör en ändring av den kodifierade versionen.

Ovannämnda faktorer väntas öka risken för att direktivet införlivas och genomförs på ett inkorrekt sätt och komplicerar kommissionens arbete med att kontrollera tillämpningen av EU:s lagstiftning. Det är viktigt att det finns tydlig information om införlivandet av det ändrade MKB-direktivet för att se till att den nationella lagstiftningen är förenlig med dess bestämmelser.

Kravet att lämna förklarande dokument kan skapa en extra administrativ börda för de medlemsstater som inte redan arbetar på det här sättet. De är dock nödvändiga för att effektivt kunna kontrollera att direktivet införlivas på ett fullständigt och korrekt sätt, vilket är viktigt av ovannämnda skäl, och det finns inga mindre betungande åtgärder som möjliggör effektiv kontroll. Dessutom kan de förklarande dokumenten bidra till att kraftigt minska kommissionens administrativa börda för att kontrollera efterlevnaden. Utan dem skulle det krävas stora resurser och åtskilliga kontakter med nationella myndigheter för att granska metoderna för införlivande i alla medlemsstater. Den extra administrativa börda som det skulle kunna innebära att lämna förklarande dokument är därför rimlig med tanke på syftet, nämligen att se till att direktivet införlivas på ett effektivt sätt och att målen uppnås fullt ut.

Mot bakgrund av ovanstående resonemang är det rimligt att begära att medlemsstaterna låter anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan bestämmelserna i direktivet och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande.

Rättslig grund

Eftersom direktivets huvudsakliga mål är att skydda miljön i enlighet med artikel 191 i EUF-fördraget bygger förslaget på artikel 192.1 i EUF-fördraget.

Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och val av regleringsform

Subsidiaritetsprincipen gäller såvida förslaget inte omfattas av Europeiska unionens exklusiva befogenhet.

Målen med förslaget kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. Den befintliga lagstiftningen innehåller minimikrav för miljöbedömning av projekt i hela EU och är avsedd att vara förenlig med internationella konventioner (t.ex. Esbokonventionen, Århuskonventionen och konventionen om biologisk mångfald). Denna princip bibehålls i förslaget där principerna för miljöbedömning harmoniseras ytterligare och inkonsekvenser åtgärdas. Alla medlemsstater måste vidta åtgärder för

att uppfylla minimikraven. Enskilda nationella åtgärder skulle kunna försämra den inre marknadens funktion, eftersom förekomsten av olika nationell lagstiftning skulle kunna hindra gränsöverskridande ekonomisk verksamhet.

Målen med förslaget uppnås bättre på EU-nivå. Sedan direktivet antogs 1985 har EU utvidgats, samtidigt som de miljöproblem som ska hanteras har blivit mer omfattande och allvarliga, och antalet stora infrastrukturprojekt på EU-nivå har också ökat (t.ex. gränsöverskridande projekt på energi- eller transportområdet). Eftersom miljöproblemen (t.ex. klimatförändringen och katastrofrisker) och vissa projekt är gränsöverskridande krävs det åtgärder på EU-nivå, vilket ger ett ökat mervärde jämfört med enskilda nationella åtgärder. Åtgärder på EU-nivå gör det också möjligt att ita med frågor som är viktiga för hela EU, till exempel att anpassa sig till klimatförändringen och förebygga katastrofer, och som är betydelsefulla för att uppnå målen i Europa 2020-strategin för hållbar tillväxt.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Den valda regleringsformen är ett direktiv eftersom förslaget utgör en ändring av ett befintligt direktiv. Förslaget innehåller allmänna mål och skyldigheter samtidigt som medlemsstaterna ges tillräcklig flexibilitet att välja åtgärder för att kontrollera efterlevnaden och se till att de genomförs. Förslaget är därför förenligt med proportionalitetsprincipen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU:s budget.

5. ÖVRIGT

Förslaget har betydelse för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och bör därför även gälla inom EES.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2011/92/EU om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁰,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Direktiv 2011/92/EU har genom införandet av minimikrav medfört att principerna för miljöbedömningar av projekt har harmoniserats (när det gäller vilka projekt som bör bli föremål för bedömning, exploatörens huvudsakliga skyldigheter, bedömningens innehåll, och ansvariga myndigheters och allmänhetens deltagande), och har bidragit till att skapa en hög skyddsnivå för både miljö och människors hälsa.
- (2) I halvtidsöversynen av det sjätte miljöhandlingsprogrammet¹² och i den senaste rapporten från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om tillämpningen av MKB-direktivet och dess verkan (direktiv 85/337/EEG)¹³, föregångaren till direktiv 2011/92/EU, betonades behovet av att förbättra principerna för miljöbedömningar av projekt och av att anpassa direktivet till de kraftigt förändrade politiska, rättsliga och tekniska förhållandena.

¹⁰ EUT C , , s .

¹¹ EUT C , , s .

¹² KOM(2007) 225.

¹³ KOM(2009) 378.

- (3) Direktiv 2011/92/EU behöver ändras för att förbättra miljöbedömningsförfarandet, effektivisera förfarandets olika steg och öka samstämmigheten och synergierna med annan EU-lagstiftning och EU-politik, samt strategier och politik som utarbetats av medlemsstaterna på områden med nationell behörighet.
- (4) Under de senaste tio åren har miljöfrågor, såsom resurseffektivitet, biologisk mångfald, klimatförändring och katastrofrisker, blivit en viktigare del av det politiska beslutsfattandet och bör därför även utgöra en viktig del i bedömnings- och beslutsprocessen, särskilt när det gäller infrastrukturprojekt.
- (5) I meddelandet *Färdplan för ett resurseffektivt Europa*¹⁴ åtog sig kommissionen att inkludera frågor som rör resurseffektivitet i vidare mening i översynen av direktiv 2011/92/EU.
- (6) I *En temainriktad strategi för markskydd*¹⁵ och *Färdplan för ett resurseffektivt Europa* betonas vikten av en hållbar markanvändning och behovet av att ta itu med den ohållbara ökningen av mark som tas i anspråk för bebyggelse (markexploatering). I slutdokumentet från Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling i Rio de Janeiro den 20–22 juni 2012 betonade man den ekonomiska och sociala betydelsen av en god markförvaltning, inklusive jord, och behovet av snara åtgärder för att minska markförstörelsen. Man bör därför beakta och begränsa offentliga och privata projekts påverkan på mark, särskilt markexploatering, och jord, inklusive organisk substans, erosion, kompaktering och hårdgörning, bland annat genom lämpliga planer för markanvändning och politiska åtgärder på nationell, regional och lokal nivå.
- (7) Enligt Förenta nationernas konvention om biologisk mångfald (nedan kallad *konventionen*), som undertecknats av EU, ska parterna så vitt möjligt och om så är lämpligt göra en konsekvensbedömning av projekt som antas ha betydande negativ påverkan på den biologiska mångfalden, som definieras i artikel 2 i konventionen, i syfte att förhindra eller minimera sådan påverkan. Denna konsekvensbedömning ska bidra till att uppnå unionens huvudsakliga målsättning, som antogs 2010¹⁶, att fram till 2020 hejda förlusten av biologisk mångfald och förstörelsen av ekosystemtjänster, samt återställa dem där detta är möjligt.
- (8) De åtgärder som vidtas för att undvika, minska och om möjligt motverka betydande negativ miljöpåverkan ska se till att miljön inte försämras och den biologiska mångfalden inte minskar, i enlighet med unionens åtaganden i konventionen och målen och åtgärderna i EU:s strategi för biologisk mångfald fram till 2020¹⁷.
- (9) Klimatförändringen kommer att fortsätta att skada miljön och äventyra den ekonomiska utvecklingen. Unionens miljömässiga, sociala och ekonomiska motståndskraft bör därför ökas för att på ett effektivt sätt ta itu med klimatförändringen på hela unionens territorium. Åtgärder för att anpassa sig till och minska klimatförändringen måste föras in i många olika delar av unionslagstiftningen.

¹⁴ KOM(2011) 571.

¹⁵ KOM(2006) 231.

¹⁶ Europeiska rådets slutsatser, mars 2010.

¹⁷ KOM(2011) 244.

- (10) Med anledning av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om en gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer¹⁸ uppmanade rådet i sina slutsatser av den 30 november 2009 kommissionen att se till att man vid översynen av genomförandet och vidareutvecklingen av EU-initiativ beaktar åtgärder för att förebygga och hantera katastrofrisker och FN:s Hyogo-ram för åtgärder 2005–2015, där man understryker behovet av att skapa rutiner för bedömning av katastrofriskers inverkan på stora infrastrukturprojekt.
- (11) Att skydda och främja vårt kulturarv och våra landskap är en viktig del av unionens kulturella mångfald, som unionen är mån om att respektera och främja i enlighet med artikel 167.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och detta görs i regel utifrån definitioner och principer i Europarådets konventioner, särskilt konventionen om skydd för byggnadskulturarvet i Europa, den europeiska landskapskonventionen och ramkonventionen om kulturarvets betydelse för samhället.
- (12) Vid tillämpningen av direktiv 2011/92/EU är det nödvändigt att se till att det råder ett konkurrenskraftigt företagsklimat, särskilt för små och medelstora företag, för att skapa smart och hållbar tillväxt för alla i enlighet med de mål som fastställs i kommissionens meddelande *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla*¹⁹.
- (13) Erfarenheten har visat att efterlevnaden av bestämmelserna i direktiv 2011/92/EU kan ha negativa effekter vid civila nödsituationer och åtgärder bör därför vidtas för att ge medlemsstaterna behörighet att inte tillämpa direktivet i vissa fall.
- (14) Det bör specificeras vilken information som exploatören måste lämna för att den ansvariga myndigheten ska kunna avgöra om de projekt som anges i bilaga II till direktiv 2011/92/EU bör bli föremål för en miljöbedömning (behovsbedömning).
- (15) De urvalskriterier som anges i bilaga III till direktiv 2011/92/EU och som medlemsstaterna utgår från för att avgöra vilka projekt som bör bli föremål för miljökonsekvensbedömning bör anpassas och förtydligas för att se till att en miljöbedömning endast behöver göras för projekt som antas ha betydande miljöpåverkan, till exempel projekt som utnyttjar eller påverkar värdefulla resurser, projekt som förläggs till miljömässigt känsliga platser eller projekt som kan ha skadliga eller irreversibla effekter.
- (16) De ansvariga myndigheterna bör vid bedömningen av om ett projekt antas medföra betydande miljöpåverkan utgå från de mest relevanta kriterierna och även använda information från bedömningar som gjorts enligt annan unionslagstiftning för att behovsbedömningen ska bli så effektiv som möjligt. Det är därför lämpligt att specificera innehållet i beslutet, särskilt i de fall då det inte krävs någon miljöbedömning.
- (17) De ansvariga myndigheterna bör vara skyldiga att fastställa hur omfattande och detaljerad miljöinformation som ska lämnas i miljörapporten. För att förbättra bedömningens kvalitet och effektivisera beslutsprocessen är det viktigt att på

¹⁸ KOM(2009) 82.

¹⁹ KOM(2010) 2020.

unionsnivå specificera vilka informationskategorier som de ansvariga myndigheterna ska utgå ifrån när de fattar sitt beslut.

- (18) Den miljörapport som exploatören ska lämna för ett projekt bör innehålla en bedömning av skäligen och relevanta alternativ till projektet, inklusive en bedömning av hur det befintliga miljötillståndet väntas utveckla sig om projektet inte genomförs (referensscenario), för att förbättra bedömningsprocessens kvalitet och göra det möjligt att i ett tidigt skede integrera miljöhänsyn i projektets utformning.
- (19) Åtgärder bör vidtas för att se till att uppgifterna i miljörapporterna är fullständiga och av tillräckligt hög kvalitet i enlighet med bilaga IV till direktiv 2011/92/EU. För att förhindra att dubbla bedömningar görs bör medlemsstaterna ha i åtanke att det kan göras miljöbedömningar på olika nivåer och enligt olika rättsakter.
- (20) För att garantera öppenhet och ansvarighet bör den ansvariga myndigheten vara skyldig att motivera sitt beslut att bevilja tillstånd för ett projekt och ange att den har beaktat resultaten av de samråd som hållits och de relevanta uppgifter som inhämtats.
- (21) Det bör införas minimikrav för kontroll av sådan betydande negativ påverkan som antas uppstå till följd av anläggning och drift av projekt, för att se till att medlemsstaterna har samma tillvägagångssätt och för att se till att det efter genomförandet av minsknings- och kompensationsåtgärder inte uppstått effekter som överstiger de som man förutsåg från början. Denna kontroll bör inte överlappa eller utöka den kontroll som krävs enligt annan unionslagstiftning.
- (22) För att främja ett effektivare beslutsfattande och öka rättssäkerheten bör det införas tidsramar för de olika stegen i miljöbedömningen av projekt, där hänsyn även tas till projektet art, komplexitet, lokalisering och omfattning. Dessa tidsramar bör under inga omständigheter äventyra de höga miljöskyddsnormerna, särskilt inte dem som följer av annan unionslagstiftning på miljöområdet, inte heller allmänhetens möjlighet till effektivt deltagande eller rätt till rättslig prövning.
- (23) För att förhindra att det görs överlappande bedömningar, minska de administrativa svårigheterna och öka den ekonomiska effektiviteten i de fall det föreligger en skyldighet att göra en miljökonsekvensbedömning både enligt detta direktiv och enligt annan unionslagstiftning, t.ex. direktiv 2001/42/EG om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan²⁰, direktiv 2009/147/EG om bevarande av vilda fåglar²¹, 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område²², 2010/75/EU om industriutsläpp²³ och rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter²⁴, bör medlemsstaterna se till att det finns samordnade eller gemensamma förfaranden som uppfyller kraven i tillämplig unionslagstiftning.

²⁰ EGT L 197, 21.7.2001, s. 30.

²¹ EUT L 20, 26.1.2010, s. 7.

²² EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

²³ EUT L 334, 17.12.2010, s. 17.

²⁴ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

- (24) De nya bestämmelserna bör även gälla projekt där tillståndsansökan har lämnats innan tidsfristen för införlivande har löpt ut och där miljökonsekvensbedömningen inte har slutförts före detta datum.
- (25) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (26) I syfte att anpassa urvalskriterierna och den information som ska lämnas i miljörapporten till den senaste utvecklingen inom teknik och relevanta förfaranden, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på bilagorna II.A, III och IV till direktiv 2011/92/EU. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.
- (27) Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (28) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att säkerställa ett fullgott skydd av miljön och människors hälsa genom att inrätta minimikrav för miljöbedömning av projekt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av deras omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (29) Direktiv 2011/92/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2011/92/EU ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 2 a ska första strecksatsen ersättas med följande:
- ”– utförande av byggnads- eller rivningsarbeten eller andra installationer eller arbeten,”
- (b) I punkt 2 ska följande definition läggas till:
- ”g) *miljökonsekvensbedömning*: utarbetande av en miljörapport, genomförande av samråd (bland annat med den berörda allmänheten och miljömyndigheter), den ansvariga myndighetens bedömning, med beaktande av miljörapporten och resultaten

av samråden vid tillståndsgivningen, samt tillhandahållande av information om beslutet i enlighet med artiklarna 5–10.”

(c) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna får, efter bedömning från fall till fall och inom ramen för den nationella lagstiftningen, besluta att inte tillämpa detta direktiv på projekt som enbart avser det nationella försvaret eller civil beredskap om de anser att det skulle inverka negativt på detta syfte.

4. Detta direktiv ska inte tillämpas på projekt som i detalj regleras genom särskild nationell lagstiftning, förutsatt att målen med detta direktiv, däribland tillhandahållandet av information, uppnås genom lagstiftningsförfarandet. Vartannat år från och med det datum som anges i artikel 2.1 i direktiv XXX [OPOCE please introduce the n° of this Directive], ska medlemsstaterna informera kommissionen om hur de har tillämpat denna bestämmelse.”

(2) Artikel 2.3 ska ersättas med följande:

”3. Om det föreligger en skyldighet att göra en miljökonsekvensbedömning av ett projekt både enligt detta direktiv och enligt annan unionslagstiftning ska projektet omfattas av samordnade eller gemensamma förfaranden som uppfyller kraven i tillämplig unionslagstiftning.

Enligt det samordnade förfarandet ska den ansvariga myndigheten samordna de olika individuella bedömningar som krävs enligt berörda delar av unionslagstiftningen och som utfärdas av flera myndigheter, utan att det påverkar andra, motstridiga bestämmelser i annan tillämplig unionslagstiftning.

Enligt det gemensamma förfarandet ska den ansvariga myndigheten integrera en eller flera myndigheters bedömningar och utfärda en samlad miljökonsekvensbedömning, utan att det påverkar andra, motstridiga bestämmelser i annan tillämplig unionslagstiftning.

Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ska ansvara för tillståndsgivningen för varje projekt.”

(3) Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Miljökonsekvensbedömningen ska i varje enskilt fall och i enlighet med artiklarna 4–11 på ett lämpligt sätt identifiera, beskriva och bedöma de betydande direkta och indirekta effekterna av ett projekt beträffande

- a) befolkning, människors hälsa och biologisk mångfald, särskilt när det gäller arter och livsmiljöer som skyddas enligt rådets direktiv 92/43/EEG(*) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG(**),
- b) mark, jord, vatten, luft och klimatförändring,
- c) materiella tillgångar, kulturarv och landskap,

d) samspelet mellan de faktorer som avses i leden a, b och c,

e) utsatthet, känslighet och återhämtningsförmåga, hos de faktorer som avses i leden a, b och c, när det gäller katastrofrisker.”

(*) EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

(**) EUT L 20, 26.1.2010, s. 7.”

(4) Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Exploatören ska när det gäller projekt som redovisas i bilaga II ge information om projektets art, dess potentiella miljöpåverkan och planerade åtgärder för att undvika och minska betydande effekter. En detaljerad förteckning över vilken information som ska lämnas finns i bilaga II.A.

4. Vid granskning från fall till fall eller fastställande av gränsvärden eller kriterier enligt punkt 2, ska den ansvariga myndigheten beakta de urvalskriterier som rör projektets art och lokalisering samt dess potentiella miljöpåverkan. En detaljerad förteckning över vilka urvalskriterier som ska användas finns i bilaga III.”

(b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 5 och 6:

”5. Den ansvariga myndigheten ska fatta sitt beslut enligt punkt 2, baserat på den information som exploatören lämnar och, i tillämpliga fall, med hänsyn till resultatet av studier, preliminära kontroller eller bedömningar av miljöpåverkan som gjorts till följd av annan unionslagstiftning. Det beslut som anges i punkt 2 ska

a) innehålla uppgift om hur kriterierna i bilaga III har beaktats,

b) innehålla uppgift om skälen till varför det krävs eller inte krävs en miljökonsekvensbedömning enligt artiklarna 5–10,

c) innehålla en beskrivning av planerade åtgärder för att undvika, förebygga och minska betydande miljöpåverkan, i de fall det beslutas att det inte behöver göras någon miljökonsekvensbedömning enligt artiklarna 5–10,

d) offentliggöras.

6. Den ansvariga myndigheten ska fatta sitt beslut enligt punkt 2 inom tre månader från den dag då tillståndsansökan lämnades och förutsatt att exploatören har lämnat all information som krävs. Beroende på projektets art, komplexitet, lokalisering och omfattning kan den ansvariga myndigheten förlänga tidsfristen med ytterligare tre månader. I så fall ska den ansvariga myndigheten informera exploatören om skälen till detta och om beräknat beslutsdatum.

Om projektet ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning i enlighet med artiklarna 5–10, ska beslutet enligt punkt 2 i den här artikeln innehålla den information som anges i artikel 5.2.”

(5) Artikel 5.1–5.3 ska ersättas med följande:

”1. Om det måste göras en miljökonsekvensbedömning i enlighet med artiklarna 5–10 ska exploatören utarbeta en miljörapport. Miljörapporten ska baseras på beslutet i punkt 2 i den här artikeln och innehålla de uppgifter som skäligen kan behövas för att fatta välgrundade beslut om projektets miljöpåverkan, med hänsyn till rådande kunskaper och bedömningsmetoder, projektets art, tekniska kapacitet och lokalisering, den potentiella påverkans art, alternativ till projektet och i vilken utsträckning det är lämpligare att bedöma vissa frågor (bland annat bedömningen av alternativ) på olika nivåer, t.ex. på planeringsnivå, eller utifrån andra bedömningskrav. En detaljerad förteckning över vilken information som ska lämnas i miljörapporten finns i bilaga IV.

2. Den ansvariga myndigheten ska, efter samråd med de myndigheter som avses i artikel 6.1 och exploatören, besluta hur omfattande och detaljerad den information ska vara som exploatören ska lämna i miljörapporten, i enlighet med punkt 1 i den här artikeln. Den ska t.ex. fastställa

- a) vilka beslut och yttranden som ska inhämtas,
- b) vilka myndigheter och delar av allmänheten som väntas vara berörda,
- c) förfarandets olika stadier och deras varaktighet,
- d) skäliga och relevanta alternativ till projektet och dess specifika egenskaper,
- e) de miljöförhållanden som avses i artikel 3 och som antas utsättas för betydande påverkan,
- f) vilken information som ska lämnas och som är relevant med hänsyn till vad som utmärker ett visst projekt eller en viss typ av projekt,
- g) vilken information och kunskap som finns och som kan inhämtas på andra beslutsnivåer eller genom annan unionslagstiftning, och de bedömningsmetoder som ska användas.

Den ansvariga myndigheten kan även söka stöd från de auktoriserade och tekniskt behöriga experter som avses i punkt 3 i den här artikeln. Den ansvariga myndigheten får senare endast begära mer information av exploatören om detta är motiverat till följd av nya omständigheter och om myndigheten anger skälen till detta.

3. För att garantera att de miljörapporter som avses i artikel 5.1 är fullständiga och håller tillräcklig kvalitet ska

- a) exploatören se till att miljörapporten utarbetas av ackrediterade och tekniskt behöriga experter eller
- b) den ansvariga myndigheten se till att miljörapporten verifieras av ackrediterade och tekniskt behöriga experter och/eller nationella expertkommittéer.

Om den ansvariga myndigheten tagit hjälp av ackrediterade och tekniskt behöriga experter för att fatta det beslut som avses i artikel 5.2 ska exploatören inte anlita samma experter för att sammanställa miljörapporten.

Närmare bestämmelser om anlitande och val av ackrediterade och tekniskt behöriga experter (t.ex. erforderliga kvalifikationer, tilldelning av utvärderingsuppdrag, licensiering och obehörighet) ska fastställas av medlemsstaterna.”

(6) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. För de olika etapperna ska det fastställas rimliga tidsramar som ger tillräckligt med tid

a) för att informera de myndigheter som avses i artikel 6.1 och allmänheten och

b) för de myndigheter som avses i artikel 6.1 och för den berörda allmänheten att förbereda sig och på ett effektivt sätt delta i beslutsprocessen på miljöområdet, i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”7. Tidsramarna för samråd med den berörda allmänheten om de miljörapporter som avses i artikel 5.1 ska inte vara kortare än 30 dagar eller längre än 60 dagar. I undantagsfall kan den ansvariga myndigheten förlänga tidsramarna med ytterligare 30 dagar om detta krävs på grund av projektets art, komplexitet, lokalisering eller omfattning; i så fall ska den ansvariga myndigheten informera exploatören om skälen till detta.

(7) Artikel 7.5 ska ersättas med följande:

”5. Närmare bestämmelser om genomförandet av punkterna 1–4 i den här artikeln, inklusive fastställandet av tidsramarna för samråd, ska fastställas av de berörda medlemsstaterna utifrån de bestämmelser och tidsramar som avses i artikel 6.5 och 6.6, och dessa bestämmelser ska göra det möjligt för den berörda allmänheten på den utsatta medlemsstatens territorium att delta på ett effektivt sätt i de beslutsprocesser på miljöområdet som avses i artikel 2.2 för projektet.”

(8) Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

1. Resultaten av samråden och de uppgifter som har inhämtats enligt artiklarna 5, 6 och 7 ska beaktas vid tillståndsgivningen. Beslutet att bevilja tillstånd ska därför innehålla följande uppgifter:

a) Den ansvariga myndighetens miljökonsekvensbedömning som avses i artikel 3 och de miljövillkor som bifogas beslutet, inklusive en beskrivning av de huvudsakliga åtgärderna för att undvika, minska och om möjligt motverka betydande negativ påverkan.

b) De huvudsakliga skälen till att välja det aktuella projektet, framför andra alternativ som övervägts, inklusive en bedömning av hur det befintliga miljötillståndet väntas utveckla sig om projektet inte genomförs (referensscenario).

c) En sammanfattning av mottagna synpunkter enligt artiklarna 6 och 7.

d) En sammanfattande förklaring av hur miljöhänsyn har integrerats i tillståndsgivningen och hur resultaten av samråden och de uppgifter som inhämtats enligt artiklarna 5, 6 och 7 har införlivats eller på annat sätt beaktats.

För projekt som antas ha betydande negativ gränsöverskridande påverkan ska den ansvariga myndigheten ange om den inte har beaktat synpunkter som den utsatta medlemsstaten lämnat under de samråd som hållits i enlighet med artikel 7.

2. Om den ansvariga myndigheten, baserat på de samråd som hållits och de uppgifter som inhämtats enligt artiklarna 5, 6 och 7, kommer fram till att ett projekt kommer att få betydande negativ miljöpåverkan ska den ansvariga myndigheten, så snart som möjligt och i nära samarbete med de myndigheter som avses i artikel 6.1 och med exploatören, ta ställning till om den miljörapport som avses i artikel 5.1 bör ses över och projektet ändras för att undvika eller minska dessa negativa effekter och om det behövs ytterligare avhjälpnings- eller kompensationsåtgärder.

Om den ansvariga myndigheten beslutar att bevilja tillstånd ska den se till att tillståndet innehåller åtgärder för att kontrollera den betydande negativa miljöpåverkan, för att bedöma hur genomförandet fortlöper och hur effektiva avhjälpnings- och kompensationsåtgärderna väntas vara samt för att identifiera eventuella oförutsedda negativa effekter.

Den typ av faktorer som ska kontrolleras och kontrollens varaktighet ska vara rimlig i förhållande till projektets art, lokalisering och omfattning samt till hur betydande miljöpåverkan är.

Befintliga kontrollförfaranden som följer av annan unionslagstiftning kan användas i tillämpliga fall.

3. När alla nödvändiga uppgifter har inhämtats enligt artiklarna 5, 6 och 7 och överlämnats till den ansvariga myndigheten, däribland eventuella specifika bedömningar som krävs enligt annan unionslagstiftning, och de samråd som avses i artiklarna 6 och 7 har avslutats, ska den behöriga myndigheten färdigställa sin miljökonsekvensbedömning av projektet inom tre månader.

Beroende på projektets art, komplexitet, lokalisering och omfattning kan den ansvariga myndigheten förlänga tidsfristen med ytterligare tre månader; i så fall ska den ansvariga myndigheten informera exploatören om skälen till detta och om beräknat beslutsdatum.

4. Innan beslut om att bevilja eller avslå en tillståndsansökan fattas, ska den ansvariga myndigheten kontrollera att informationen i den miljörapport som avses i artikel 5.1 är uppdaterad, särskilt ifråga om planerade åtgärder för att förebygga, minska och om möjligt avhjälpa eventuella betydande negativa effekter.”

(9) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När ett beslut om att bevilja eller avslå en tillståndsansökan har fattats, ska den eller de ansvariga myndigheterna informera allmänheten och de myndigheter som avses i artikel 6.1 om detta enligt gällande förfaranden och låta allmänheten få tillgång till följande:

a) Information om innehållet i beslutet och varje villkor som är knutet till detta.

b) Information om de huvudsakliga skäl och överväganden som beslutet grundar sig på, och även om förfarandet för allmänhetens deltagande, efter att ha granskat miljörapporten och den berörda allmänhetens kommentarer och synpunkter.

c) En beskrivning av de huvudsakliga åtgärderna för att undvika, minska och om möjligt motverka betydande negativa effekter.

d) I förekommande fall en beskrivning av de kontrollåtgärder som avses i artikel 8.2.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. Medlemsstaterna kan även besluta att offentliggöra den information som avses i punkt 1 när den ansvariga myndigheten färdigställer sin miljökonsekvensbedömning av projektet.”

(10) Artikel 12.2 ska ersättas med följande:

”2. Vart sjätte år från och med det datum som anges i artikel 2.1 i direktiv XXX [OPOCE please introduce the n° of this Directive], ska medlemsstaterna informera kommissionen om

a) antalet projekt som avses i bilagorna I och II som varit föremål för en bedömning i enlighet med artiklarna 5–10,

b) indelningen av bedömningarna i de projektkategorier som anges i bilagorna I och II,

c) indelningen av gjorda bedömningar efter typ av exploatör,

d) antalet projekt som avses i bilaga II som varit föremål för ett beslut i enlighet med artikel 4.2,

e) miljökonsekvensbedömningens genomsnittliga varaktighet,

f) den genomsnittliga kostnaden för miljökonsekvensbedömningarna.”

(11) Följande artiklar ska införas som artiklarna 12a och 12b:

”Artikel 12a

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 12b med avseende på de urvalskriterier som anges i bilaga III och den information som avses i bilagorna II.A och IV, i syfte att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Artikel 12b

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
 2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 12a ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [OPOCE please introduce date of the entry into force of this Directive].
 3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 12a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
 4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
 5. En delegerad akt som antas enligt artikel 12a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”
- (12) Bilagorna till direktiv 2011/92/EU ska ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den [DATUM] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med ett dokument som visar förhållandet mellan dessa bestämmelser och detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Projekt där tillståndsansökan har lämnats före det datum som avses i artikel 2.1 första stycket och där miljökonsekvensbedömningen inte har slutförts före detta datum ska omfattas av kraven i artiklarna 3–11 i direktiv 2011/92/EU i deras lydelse enligt detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

- (1) Följande bilaga ska infogas som bilaga II.A:

”BILAGA II.A – UPPGIFTER SOM AVSES I ARTIKEL 4.3

1. En beskrivning av projektet, däribland särskilt

a) en beskrivning av projektets fysiska karakteristika, i tillämpliga fall även under jord, under uppbyggnads- och driftfaserna,

b) en beskrivning av projektets lokalisering, i synnerhet vad beträffar miljöns känslighet i de geografiska områden som antas bli påverkade av projekten.

2. En beskrivning av sådan betydande miljöpåverkan som projektet kan antas ge upphov till.

3. En beskrivning av de troliga, mer betydande miljöeffekterna av

a) förväntade restprodukter och utsläpp samt alstrande av avfall,

b) utnyttjandet av naturresurser, framförallt jord, mark, vatten och biologisk mångfald, inklusive hydromorfologiska förändringar.

4. En beskrivning av planerade åtgärder för att undvika, förebygga eller minska betydande negativ miljöpåverkan.”

- (2) Bilagorna III och IV ska ersättas med följande:

”BILAGA III – URVALSKRITERIER SOM AVSES I ARTIKEL 4.4

1. PROJEKTENS KARAKTERISTISKA EGENSKAPER

Projektets karakteristiska egenskaper måste beaktas, i synnerhet vad beträffar

a) projektets omfattning, i tillämpliga fall även under jord,

b) förening med andra projekt och verksamheter,

c) utnyttjandet av naturresurser, framförallt jord, mark, vatten och biologisk mångfald, inklusive hydromorfologiska förändringar,

d) alstrande av avfall,

e) föroreningar och störningar,

f) katastrofrisker och olycksrisker, särskilt när det gäller hydromorfologiska förändringar, ämnen, eller använda tekniker eller levande organismer, för specifika förhållanden ovan eller under jord eller i samband med alternativ användning, samt sannolikheten för olyckor eller katastrofer och projektets känslighet för dessa risker,

g) projektets påverkan på klimatförändringen (när det gäller utsläpp av växthusgaser, bland annat från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk),

projektets bidrag till ökad återhämtningsförmåga och klimatförändringens påverkan på projektet (t.ex. om projektet är förenligt med ett klimat i förändring),

h) projektets påverkan på miljön, framförallt på mark (växande bebyggelseområden – markexploatering), jord (organisk substans, erosion, kompaktering och hårdgörning), vatten (kvantitet och kvalitet), luft och biologisk mångfald (populationskvalitet och populationskvantitet samt förstörelse och fragmentering av ekosystem),

i) risker för människors hälsa (t.ex. på grund av vatten- eller luftföroreningar),

j) projektets påverkan på kulturarv och landskap.

2. PROJEKTENS LOKALISERING

Miljöns känslighet i de geografiska områden som antas bli påverkade av projekten måste beaktas, i synnerhet vad beträffar

a) befintlig och planerad markanvändning, inklusive markexploatering och fragmentering,

b) naturresursernas relativa förekomst, tillgänglighet, kvalitet och förnyelseförmåga i området (inklusive jord, mark, vatten och biologisk mångfald),

c) den naturliga miljöns tålighet, med särskild uppmärksamhet på

i) våtmarker, strandområden, flodmynningar,

ii) kustområden,

iii) bergs- och skogsområden,

iv) naturreservat och parker, permanent betesmark, jordbruksområden med högt naturvärde,

v) områden som är klassificerade eller skyddade enligt medlemsstaternas lagstiftning, Natura 2000-områden som har fastställts av medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG och rådets direktiv 92/43/EEG samt områden som är skyddade genom internationella konventioner,

vi) områden där de miljökvalitetsnormer som fastställts i unionslagstiftningen och som är relevanta för projektet redan inte uppfylls eller sannolikt inte kommer att uppfyllas,

vii) tätbefolkade områden,

viii) historiskt, kulturellt eller arkeologiskt betydelsefulla markområden och platser.

3. DE POTENTIELLA EFFEKTERNAS KARAKTERISTISKA EGENSKAPER

Projektens potentiella betydande påverkan måste beaktas i förhållande till de kriterier som fastställs i punkterna 1 och 2 ovan, och i synnerhet vad beträffar

- a) effekternas storleksordning och rumsliga utbredning (geografiskt område och den berörda befolkningens storlek),
- b) effekternas karaktär,
- c) effekternas gränsöverskridande karaktär,
- d) effekternas intensitet och komplexitet,
- e) effekternas sannolikhet,
- f) effekternas varaktighet, vanlighet och reversibilitet,
- g) effekternas uppkomsttakt,
- h) effekternas kumulering med effekterna av andra projekt (i synnerhet med befintliga och/eller godkända projekt) av samma eller andra exploatorer,
- i) de miljöaspekter som antas utsättas för betydande effekter,
- k) information och iakttagelser om miljöeffekter som framkommit vid bedömningar som gjorts enligt annan EU-lagstiftning,
- l) möjligheten att minska effekterna på ett effektivt sätt.

BILAGA IV – UPPGIFTER SOM AVSES I ARTIKEL 5.1

1. En beskrivning av projektet, däribland särskilt

- a) en beskrivning av projektets fysiska karakteristika, i tillämpliga fall även under jord, och behovet av vatten och mark under uppbyggnads- och driftfaserna,
- b) en beskrivning av vad som främst karakteriserar produktionsprocessen, t.ex. arten och mängden av de material, den energi och de naturresurser (inklusive vatten, mark, jord och biologisk mångfald) som används,
- c) en uppskattning av typ och mängd av förväntade restprodukter och utsläpp (vatten-, luft- och markföroreningar (ovan och under jord), buller, vibrationer, ljus, värme, strålning, m.m.) som uppkommer när verksamheten pågår.

2. En beskrivning av aspekter som rör teknik, lokalisering m.m. hos de alternativ som beaktats (t.ex. i fråga om projektets utformning, teknisk kapacitet, storlek och omfattning), inklusive angivelse av det alternativ som har minst miljöpåverkan, samt angivelse av de huvudsakliga skälen till det val som gjorts, bland annat med hänsyn till miljöpåverkan.

3. En beskrivning av relevanta aspekter av det befintliga miljötillståndet och hur detta väntas utveckla sig om projektet inte genomförs (referensscenario). Denna beskrivning bör omfatta eventuella befintliga miljöproblem som är relevanta för projektet, t.ex. problem i områden som är av särskild miljömässig betydelse och utnyttjandet av naturresurser.

4. En beskrivning av sådan väsentlig miljöpåverkan som projektet kan antas ge upphov till, däribland särskilt i fråga om befolkning, människors hälsa, fauna, flora, biologisk mångfald och ekosystemtjänster, mark (markexploatering), jord (organisk substans, erosion, kompaktering, hårdgörning) vatten (kvantitet och kvalitet), luft, klimatfaktorer, klimatförändring (utsläpp av växthusgaser, bland annat från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, möjligheten att begränsa dessa, effekter kopplade till anpassning, om projektet tar hänsyn till risker förenade med klimatförändringen) materiella tillgångar, kulturarv, inklusive det arkitektoniska och arkeologiska kulturarvet, och landskapet; denna beskrivning bör även omfatta samverkan mellan de nämnda faktorerna, samt de nämnda faktorernas utsatthet, känslighet och återhämtningsförmåga när det gäller katastrofrisker.

5. En beskrivning av de troliga, mer betydande miljöeffekterna av bland annat,

a) projektet som helhet,

b) utnyttjandet av naturresurser, bland annat mark, jord, vatten, biologisk mångfald och ekosystemtjänster, där hänsyn i möjligaste mån tas till tillgången till dessa resurser även i ljuset av förändrade klimatvillkor,

c) utsläppen av föroreningar, buller, vibrationer, ljus, värme och strålning, uppkomsten av andra störningar samt bortskaffandet av avfall,

d) risker för människors hälsa, kulturarv eller miljö (t.ex. på grund av olyckor eller katastrofer),

e) effekternas kumulering med andra projekt och verksamheter,

f) utsläpp av växthusgaser, bland annat från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk,

g) teknik och ämnen som använts,

h) hydromorfologiska förändringar.

Beskrivningen av betydande effekter som antas uppstå bör innefatta den direkta inverkan, liksom i förekommande fall varje indirekt, sekundär, kumulativ, gränsöverskridande, kort-, medel- eller långsiktig, bestående eller tillfällig, positiv eller negativ inverkan av projektet. Vid beskrivningen bör hänsyn tas till de miljömål som fastställts på EU- eller medlemsstatsnivå och som är relevanta för projektet.

6. En beskrivning av de metoder som använts för att i förväg bedöma de miljöeffekter som avses i punkt 5, samt en redogörelse av de huvudsakliga osäkerhetsfaktorerna och hur de påverkar beräkningarna och valet av det föredragna alternativet.

7. En beskrivning av planerade åtgärder för att förebygga, minska och om möjligt motverka sådana betydande negativa miljöeffekter som avses i punkt 5 och i förekommande fall en beskrivning av föreslagna kontrollförfaranden, inklusive utarbetandet av en efterhandsanalys av de negativa miljöeffekterna. Denna beskrivning bör innefatta i vilken utsträckning betydande negativa effekter begränsas eller motverkas och bör omfatta både uppbyggnads- och driftfasen.

8. En bedömning av de katastrofrisker och olycksrisker som projektet kan vara känsligt för och, i förekommande fall, en beskrivning av planerade åtgärder för att förebygga sådana risker, samt beredskapsåtgärder (t.ex. de åtgärder som krävs enligt direktiv 96/82/EG i ändrad lydelse).

9. En icke-teknisk sammanfattning av de uppgifter som anges i ovanstående punkter.

10. En beskrivning av eventuella problem (tekniska brister eller bristande sakkunskap) som exploitören stött på vid sammanställningen av den information som krävs och en angivelse av de källor som använts vid beskrivningar och bedömningar, samt en redogörelse av de huvudsakliga osäkerhetsfaktorerna och hur de påverkar beräkningarna och valet av det föredragna alternativet.”